

ta atque inconcussa videantur, *σαλευόμενα*, mobilia atque incerta esse. Ex sede enim & statu suo, qui in rupe immobili non nisi immotus esse posse videbatur, dimotum est a Nabuchodonosore templum Hierosolymitanum 2 Reg. XXV, i. commotum est atque concussum ab Antiocho, qui illud spoliavit, portas combussit, & altare exterius diruit. (2) Commotum quoque est ab Herode, qui id consulto demoliebatur, &, ut magnitudine atque ornatu Salomoneum illud exaequaret, novum extruxit. (3) Denique vehementissime illud Titus concussum, cuius imperio tristissimo incendio conflagravit. (4) Ac tandem, ne quid firmum ac stabile sacrorum veterum esse iudicaretur, fundamenta *ambitiosi* (5) illius templi ab impio Iuliano, qui illud, ut Christo aegre faceret, instaurare sumtibus cogitabat immodicis, ex vaticinio Christi Lucae XIX, 44. disiecta sunt. Maiori difficultate premi videtur alterum, quod veteribus sacris indidit nomen *τὰ πεποιημένα*. Admodum solliciti fuerunt interpretes in eruendo e Veterum monumentis significatu hu-
ius vocis, qui cum mente Paulina ac totius orationis habitu optime convenire videretur, quem deprehendisse sibi visi sunt in Polybio, qui *τὰ παλαιὰ & τὰ πεποιηκότα & πεποιημένα* coniungit. Nec tamen audeo *πεποιηκότα* & *πεποιημένα* confundere. Potius mihi persuadeo *τὰ πεποιημένα* hoc loco opponi *τοῖς ἀχειροποιήτοις*. Eadem enim ratione, qua *τὰ ἀχειροποίητα* dicit immutabilia, aeterna, ac perpetuo mansura, eadem quoque *τὰ πεποιημένα* mutabilia dicit, incerta atque abroganda. *Ἀχειροποίητα* vero immutabilia sunt, quia non sunt figurata & typica, sed vera, prioribus illis significata ; *χειροποίητα* vero sive *πε-*
ποιη-

- (2) IOSEPHVS Antiquit. Iud. lib. XII. c. 7. & II. 2. Maccab. V, 15. sequ.
 (3) IOSEPHVS Antiqu. Iud. lib. XV. c. 14. (4) idem de Bello Iudaico lib. VII. c. 10. (5) AMMIANVS MARCELLINVS lib. XXIII. c. 1. p. 380. edit. Gronov.